

Nr 230.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 5 § i förordningen den 27 juni 1927 (nr 310) om fastighetstaxering år 1929 m. m.; given Stockholms slott den 16 mars 1928.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

dels förordning om ändrad lydelse av 5 § i förordningen den 27 juni 1927 (nr 310) om fastighetstaxering år 1929

och dels förordning om ändrad lydelse av 38 § i förordningen den 27 juni 1927 (nr 311) om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Lyberg.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 5 § i förordningen den 27 juni 1927 (nr 310) om fastighetstaxering år 1929.

Härigenom förordnas, att 5 § i förordningen den 27 juni 1927 om fastighetstaxering år 1929 skall hava följande ändrade lydelse:

5 §.

Över utslag av kammarrätten rörande tillämpning i mål angående taxering av fast egendom för år 1929 av 2 och 4 §§ här ovan samt 4—9 §§ förordningen om allmän fastighetstaxering år 1928 må klagan ej föras.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 38 § i förordningen den 27 juni 1927 (nr 311) om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928.

Härigenom förordnas, att 38 § i förordningen den 27 juni 1927 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928 skall i nedan angivna del hava följande ändrade lydelse:

38 §.

Den som — — — utslagets delfående.

Över utslag av kammarrätten rörande tillämpning av 4—9 §§ förordningen om allmän fastighetstaxering år 1928 må klagan icke föras.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 16 mars 1928.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden THYRÉN, RIBBING, GÄRDE, PETTERSSON, ROSÉN, HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG, VON STOCKENSTRÖM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Lyberg, anför:

Sedan riksdagen i skrivelse den 9 juni 1927, nr 304, anmält, att riksdagen antagit, bland annat, förslag till förordning om allmän fastighetstaxering år 1928, förordning med instruktion för värdering av skogsmark och växande skog vid allmän fastighetstaxering år 1928, förordning om fastighetstaxering år 1929, förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928 samt till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910 (nr 117) om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering, har kammarrätten den 22 juni 1927 avgivit utlåtande över samma förslag. Härvid har kammarrätten anmärkt, att i förslagen vid deras avfattande insmugit sig en del otydligheter, vilka kunde giva anledning till tveksamhet vid förordningarnas tillämpning.

De av riksdagen antagna förordningarna hava den 27 juni 1927 av Kungl. Maj:t utfärdats (nr 308—312).

De flesta av de utav kammarrätten anmärkta otydligheterna äro enligt min åsikt av mindre betydelse eller i varje fall icke av den art, att de behöva föranleda ändring av författningstexten. I visst avseende böra förordningarna om fastighetstaxering år 1929 och om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928 däremot rättas. Inom finansdepartementet hava utarbetats förslag till de ändringar i dessa två förordningar, som befunnits erforderliga.

Jag anhåller nu att få för Kungl. Maj:t anmäla de sålunda utarbetade förslagen.

Uti 127 § i det förslag till taxeringsförordning, som genom proposition nr 210 förelades 1927 års riksdag, fanns intagen bestämmelse om att klagan icke finge föras över utslag av kammarrätten, såvitt anginge tillämpning av 6, 7, 8, 9, 10, 11 och 12 §§ kommunalskattelagen, varemot talan mot kammarrättens utslag i taxeringsmål i övrigt finge fullföljas hos Kungl.

Maj:t. Detta förslag innebar, att talan mot kammarrättens utslag i mål om taxering av fastighet skulle få fullföljas hos Kungl. Maj:t, då fråga vore 1) huruvida viss egendom vore att hänföra till fast egendom eller ej (4 §), 2) om den objektiva skatteplikten (eller frågan huruvida skatt överhuvud skall erläggas för viss fastighet; 5 och 15 §§), 3) om den subjektiva skattskyldigheten (eller frågan om vem som har att erlägga skatt för viss fastighet; 13 och 14 §§) samt 4) om beskattningsorten för fastighet (16 §), varemot fullföljd av talan ej finge ske, då fråga vore om taxeringsenhet eller om värderingsgrunderna.

I de av riksdagen antagna förordningarna om fastighetstaxering år 1929 (5 §) och om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928 (38 §) meddelades ock bestämmelser med avseende å fullföljd av talan mot utslag av kammarrätten rörande taxering av fast egendom för nämnda år, som skulle överensstämja med vad i propositionen nr 210/1927 föreslagits. Bland de paragrafer, i fråga om vilkas tillämpning fullföljd av talan hos Kungl. Maj:t förbjöds, kom emellertid att medtagas 3 § i förordningen om allmän fastighetstaxering år 1928, vilken paragraf stadgar, att taxering av sådan fast egendom, som omförmäles i 5 § första stycket j) bevillningsförordningen, icke äger rum. Därmed åsyftas för allmän trafik avsedd eller upplåten kanal, järnväg, spårväg eller annan farväg, så ock allmän farled eller allmän flottled i fråga om den mark, som av anläggningen upptages, ävensom i fråga om själva kanal- och vägbyggnaden, varunder jämväl inbegripas de till sagda kommunikationsanstalter hörande stationshus och övriga för driftens omedelbara behov avsedda anläggningar.

Tydligt är emellertid, att fråga, huruvida dylik fastighet bort taxeras eller ej, i själva verket är beroende på huru 5 § bevillningsförordningen skall tillämpas, men med avseende å tillämpningen av sistnämnda paragraf, liksom beträffande tillämpningen av övriga i bevillningsförordningen meddelade föreskrifter angående bevillning för fast egendom, vilka fortfarande skola gälla vid fastighetstaxeringen åren 1928 och 1929, har begränsning av fullföljdsrätten icke stadgats. Härav följer, att icke heller beträffande 3 § i förordningen om allmän fastighetstaxering år 1928 begränsning av rätten att fullfölja talan hos Kungl. Maj:t bör ifrågakomma. Ändring härutinnan bör alltså vidtagas.

Kammarrätten har uttalat, att fullföljd hos Kungl. Maj:t ej bör vara tillåten, såvitt rör tillämpning av förordningen den 27 juni 1927 med instruktion för värdering av skogsmark och växande skog vid allmän fastighetstaxering år 1928, och att skogsinstruktionen därför bort omnämnas i 5 § förordningen om fastighetstaxering år 1929 och i 38 § förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928. Då emellertid instruktionen vore återopad uti anvisningarna till 6 § förordningen om allmän fastighetstaxering år 1928,

beträffande vilken paragraf fullföljd av talan hos Kungl. Maj:t ej är tillåten enligt uttryckliga bestämmelser i angivna paragrafer i förordningarna om fastighetstaxering år 1929 och om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928, kunde, enligt kammarrättens uppfattning, tvekan icke råda därom, att lagstiftarens mening varit, att kammarrättens utslag rörande tillämpning av skogsinstruktionen ej finge överklagas.

Jag finner det icke kunna råda tvekan om att skogsinstruktionen inbegripes under de stadganden, beträffande vilkas tillämpning fullföljd av talan hos Kungl. Maj:t ej må förekomma, och finner vid sådant förhållande något förtydligande av författningsbestämmelserna i ämnet icke vara erforderligt.

Föredragande departementschefen uppläser härefter inom finansdepartementet utarbetade förslag till *dels* förordning om ändrad lydelse av 5 § i förordningen den 27 juni 1927 (nr 310) om fastighetstaxering år 1929 och *dels* förordning om ändrad lydelse av 38 § i förordningen den 27 juni 1927 (nr 311) om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928 samt hemställer, att förslagen måtte i proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla, och skall till riksdagen avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Einar Regnér.